

Aquarel·la

Un relat de: [Montseblanc](#)

Em tiro una mica enrere per apreciar millor tota la composició. Els colors estan molt diluïts i es barregen els uns amb els altres. El mar embravit sembla gronxar-se de dreta a esquerra i d'esquerra a dreta, com un metrònom que marca el ritme de la vida i la mort. A l'horitzó, la nit és, simplement, negra. Les onades són una gelatina descolorida de blau marí esquitxat d'escuma que es desfà i es refà constantment. Al mig, una embarcació. Borrosa, petita, gairebé transparent. A bord, unes formes desdibuixades que semblen fantasmes només insinuats pel pinzell. I puc sentir el vent, i la flaire de sal, i el fred. I de cop, apareix un altre vaixell a la imatge. "Open Arms", hi diu a un costat amb lletres que es desfan. Els espectres aixequen uns braços iguals de desesperació. Ja no puc mirar-ho més. Amb els dits m'espolso les llàgrimes dels ulls i apago la tele.